

RAFAEL RIBO*

Recuperar la cultura unitària

Les societats desenvolupades assisteixen a un procés globalitzador de totes les relacions socials, econòmiques, culturals, ambientals; al nostre país, a més, hem d'afegir-hi el procés de construcció europea. Les desigualtats Nord-Sud, el ritme vertiginós de les innovacions tecnològiques, la compatibilització de creixement i desenvolupament sostenibles, l'avenç en la igualtat home-dona i el respecte a la diversitat cultural són els reptes que ja centren el debat polític.

Però a Catalunya les inquietuds que haurien de generar aquests reptes es troben somortes per l'exercici d'autocomplaença, de visió estreta de país, d'un reduccionisme, d'una prepotència encobridora de corrupteles i irregularitats, que han estat el segell de l'acció del govern els divuit anys d'autonomia. Una manera de "fer país" compromesa amb els sectors més regressius de la societat espanyola que ens ha conduït a greus desequilibris territorials, a la degradació dels serveis públics, a l'extensió d'un treball en precari que lliga els joves de peus i mans en les seves ànsies d'emancipació.

Bona part de l'origen d'aquesta situació de desgavell s'explica amb l'error comès de facilitar els anys 80 la constitució d'un govern i d'una concepció minoritària, perdent els valors unitaris i d'entesa que van presidir la transició; un error al qual les esquerres no som alienes. Avui

cal recuperar aquell esperit unitari, de sumar energies per un canvi progressista; un esperit que ha estat clau en els moments en què ha calgut plantar cara a grans reptes històrics, com ho són els que esmentava al principi.

Al voltant de l'aspiració "Catalunya un sol poble" hem d'impulsar un catalanisme popular, que il·lusioni de nou la gent amb un programa

i uns objectius nítidament progressistes en l'aspecte social i en l'aspecte ambiental, potenciant la integració de les dones i homes vinguts de fora de la Unió Europea com a element enriquidor de la nostra cultura i de la convivència ciutadana, amb una nova concepció de l'autogovern que garanteixi la presència directa de Catalunya en el procés europeu alhora que enforteixi els nostres deures i lligams solidaris.

Tots aquests objectius no poden ser interpretats per una so-

la força política. La realitat catalana és massa complexa i plural per a atorgar exclusivismes interpretatius. Per això, bandejant qualsevol temptativa patrimonialista o personalisme, cal articular una àmplia mobilització i corresponsabilització ciutadana per bastir una Entesa plural, superadora de sigles, per articular una àmplia majoria progressista per als grans reptes que es presenten davant nostre.

"Cal articular una àmplia mobilització i corresponsabilització ciutadana per articular una àmplia majoria progressista."

*President d'Iniciativa per Catalunya

